

ЕЛИН ПЕЛИН ВЕЯТ ВЕТРИЩА

chitanka.info

Лето, лето!...
Над полето
слънце спрено,
нажежено
сипе лъчи
огън-жарки
над главите
на жетварки.
По полето
нажежено
ниви златни
се люлеят —
като море
позлатено.
Тук се чуй —
коса звънти,
тамо песен
проехти.
И кипи
труд упорно:
моми жънат
неуморно,
дорде слънце —
цар небесни —
се наслуша
тъжни песни
и умори си
очите,
и прибере си
лъчите,
и далече
то избяга,
и отиде
да си ляга!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.